

împreunarea Fiului Său Iisus Hristos,
 Domnului nostru. Și rog pre voi, fraților, 10
 pren numele Domnului nostru Iisus Hristos,
 ca tot una să ziceți toți și să nu fie între
 voi împărecheri, ce să fiți întemeiați întru
 acelaș cuget și întru acelaș gând. Pentru 11
 că s-au arătat mie pentru voi, frații miei, de
 cătră cei ai lui Hlois, că prici întru voi sînt;
 Și zic aceasta, că fieștecarele dentru voi 12
 zice: „Eu sînt al lui Pavel!“—„Iară eu, al lui
 Apolon!“—„Iară eu, al lui Chifa!“—„Iară
 eu, al lui Hristos!“ Împărțitu-S-au Hristos? 13
 Au doară Pavel s-au răstignit pentru voi? Au
 în numele lui Pavel v-ați botezat? Mulțemesc 14
 lui Dumnezeu că nice pre unul dentru
 voi am botezat, fără numai pre Crisp și pre
 Gaie, Ca nu neștine să zică, că întru al 15
 meu nume am botezat. Și am botezat
 și casa lui Stefana; deci nu știu de pre alt-
 cineva am botezat. Pentru că nu m-au 17
 trimis Hristos să botez, ce să binevestesc,
 nu cu înțelepciunea cuvîntului, ca să nu să
 deșarte crucea lui Hristos. Pentru că, cu- 18
 vîntul Crucii, celor ce pier, nebunie iaste,
 iară noao, celor ce ne mîntuim, putearea
 lui Dumnezeu iaste. Pentru că scris iaste: 19
 „Piarde-voiu înțelepciunea înțelepților, și
 înțeleagerea celor de înțeles lepăda-voiu“. 20
 Unde e înțelept? Unde e cărturariu? Unde
 e cercetătoriu veacului acestuia? Au nu au
 nebunit Dumnezeu înțelepciunea lumii
 aceștia? Pentru că, de vreme ce cu 21
 înțelepciunea lui Dumnezeu n-au conoșcut
 lumea pren înțelepciune pre Dumnezeu,
 binevrea Dumnezeu, pren nebunia propove-
 duiții, să mîntuiască pre ceia ce cred.
 De vreme ce și jidovii semn cer și elinii 22
 înțelepciune cearcă, Iară noi mărturisim 23
 pre Hristos răstignit: jidovilor adecă—smin-
 teală, iară elinilor—nebunie. Iară noao, 24
 celor chemați, jidovi și elini: pre Hristos, a
 lui Dumnezău puteare și a lui Dumnezău
 înțelepciune. Căci cel nebul al lui Dum- 25
 nezău mai înțelept decît oamenii iaste și
 cel slab al lui Dumnezău mai tare decît
 oamenii iaste. Pentru că vedeți chemarea 26
 voastră, fraților, căci nu-s mulți înțelepți
 trupeaște, nu-s mulți tari, nu-s mulți den
 bun rod născuți; Ce ceale nebune ale lumii 27
 au ales Dumnezeu, ca pre cei înțelepți
 să-i rușineaze, și ceale slabe ale lumii au ales
 Dumnezeu, ca să rușineaze ceale putin-
 cioase; Și ceale de rău rod ale lumii și 28
 ceale ocărite au ales Dumnezeu și ceale ce
 nu sînt, ca pre ceale ce sînt să biruiască,
 Ca să nu se laude tot trupul înaintea lui 29
 Dumnezeu. Și dentru El voi sînteți întru
 Hristos Iisus, Carele S-au făcut voao înțelep-
 ciune de la Dumnezeu și direptate și sfin-
 țire și mîntuire, Ca, după cum iaste 31
 scris: „Cela ce să laudă, întru Domnul să
 să laude“.

CEA CĂTRĂ CORINTHEANI
CARTE TRIMISĂ DENTRIU

CAP I

1 **N**avel, chemat apostol al
 lui Iisus Hristos, pren
 2 voia lui Dumnezeu, și
 Sosthen fratele, La
 Besearca lui Dumnezeu
 ceaea ce iaste în Corînth,
 celor sfinți [ți] întru Iisus
 Hristos, chemați sfinți,
 împreună cu toți ceia ce cheamă numele
 Domnului nostru Iisus Hristos în tot locul,
 3 și al nostru, și al lor: Har voao și pace
 de la Dumnezeu, Părintele vostru, și [de la]
 4 Domn[ul] nostru Iisus Hristos. Mulțemesc
 Dumnezeu pururea pentru voi,
 pentru darul lui Dumnezeu, celă ce s-au dat
 5 voao întru Hristos Iisus. Căci întru tot
 v-ați îmbogățit întru El, întru tot cuvîntul
 6 și toată știința; În ce chip mărturiseala
 7 lui Hristos s-au adevărat întru voi, Ca
 voi să nu vă lipsiți întru nice un daru, aștep-
 tînd descoperirea Domnului nostru Iisus
 8 Hristos, Carele va și adeveri pre voi, fără
 de vină pînă în săvîrșit, în ziua Domnu-
 9 lui nostru Iisus Hristos. Credincios e
 Dumnezeu, pren Carele v-ați chemat spre

CAP II

1 **S**i eu, venind cătră voi, fraților,
venit-am nu după covârșirea cu-
vîntului au înțelepciunii, vestind
voao mărturia lui Dumnezeu.
2 Pentru că nu am ales a ști ceva în-
tru voi, fără numai pre Iisus Hristos, și pre
3 Acesta răstignit. Și eu cu slăbiciune și cu
frică și cu cutremur mult fui cătră voi.
4 Și cuvîntul meu și propoveduirea mea nu
e întru biruință de cuvinte ale omeneștii
înțelepciuni, ce întru dovedeala duhului și
5 a puterii. Ca credința noastră să nu fie
întru înțelepciunea oamenilor, ce întru
6 puterea lui Dumnezeu. Și înțelepciune
grăim întru cei desăvârșit, și înțelepciune
7 nu a veacului acestuia, nici a boiarilor
veacului acestuia celor ce să biruiesc, Ce
8 grăim cu taină înțelepciunea lui Dumne-
zău, cea ascunsă, carea mai nainte au
rînduit Dumnezău, mai nainte de veaci,
9 întru mărirea noastră, Pre carea nime-
nea den biruitorii veacului acestuia au
cunoscut, pentru că, de ar fi cunoscut nu
10 ar fi răstignit pre Domnul mării; Ce,
după cum s-au scris: „Ceale ce ochiul
n-au văzut și ureachea n-au auzit și pre
inima omului nu s-au suit, carele au gătit
Dumnezău celor ce iubesc pre El“.
11 Iară noao Dumnezău ne-au descoperit pre
Duhul Lui, pentru că Duhul toate le cerce-
tează, și adîncurile lui Dumnezău. Pen-
12 tru că cine den oameni știe ale omului, fără
numai duhul omului cel dentru el? Așa și
ale lui Dumnezău, nimenea nu le știe, fără
13 numai Duhul lui Dumnezău. Iară noi nu
duhul lumii am priimit, ce Duhul cel de la
Dumnezău, ca să știm cealea ce de cătră
14 Dumnezău s-au hărăzit noao; Carele și
grăim, nu întru învățate ale omeneștii în-
țelepciuni cuvinte, ce întru învățate ale
Duhului Sfînt, ceale duhovnicești cu ceale
15 duhovnicești alăturîndu-le. Iară cel sufle-
tescu om nu priimește cealea ale Duhului
lui Dumnezău, pentru că nebunie la el
16 iaste, și nu poate să cunoască, că duhovni-
cește să cercetează. Iară cel duhovni-
cescu cercetează toate, și el de nimenea nu
să cercetează. Pentru că cine au știut
gîndul Domnului, carele să tocmească pre
El? Iară noi gîndul lui Hristos avemu.

CAP III

1 **S**i eu, fraților, nu putui să grăiescu
voao ca unor duhovnicești, ce ca
unor trupești, ca unor prunci întru
2 Hristos. Cu lapte pre voi am
adăpat și nu cu mîncare, pentru
că încă nu puteați [mîncă], ce nici încă
3 acum puteți, pentru că încă trupești sînt-
teți. Căci, cînd e între voi rîvnă și price
și împărecheri, au nu trupești sînteți și
4 după omenie umblați? Căci, cînd
zice neștine: „Eu sînt a lui Pavel!“, și

altul: „Eu, al lui Apolos!“, au nu trupești
sînteți? Deci cine e Pavel și cine e Apolos, 5
fără numai poslușnici pre carii ați crezut,
și fieștecăruiă după cum Domnul i-au dat. 6
Eu am răsădit, Apolos au adăpat, iară Dum- 7
nezău au crescut. Deci nici cela ce răsă-
dește iaste ceva, nici cela ce adapă, ce 8
cela ce crește, Dumnezău. Iară cela ce
răsădește și cela ce adapă una sînt, și 9
fieștecarele pre a sa plată va lua, după a lui
osteneală. Pentru că a lui Dumnezău 10
sîntem împreună-lucrători; a lui Dumnezău
arătură, a lui Dumnezău zidire sînteți.
După darul lui Dumnezău, cela ce s-au dat 11
mie, ca un măiestru mai mare peste meș-
teri, temelie am pus; și altul deasupra zi- 12
dește. Și fieștecarele să caute cum zideaș-
te deasupra, Pentru că altă temelie ni- 13
meni nu poate să puie fără decît ceaea ce
iaste, care iaste Iisus Hristos. Iară de zi- 14
dește cineva, preste această temelie, aur,
argint pietri scumpe, leamne, iarbă, trestie, 15
Al fieștecăruiă lucru arătat va fi, pentru
că ziua va arăta, căci cu foc să va descoperi 16
și, al fieștecăruiă lucru, în ce fel va fi,
focul va ispiți. Ori al căruia lucru ră- 17
mîne, carele au zidit deasupra, plată va
lua. Ori al cui lucru va arde, păgubi-se- 18
va, și el să va mîntui, ce așa, ca pre foc.
Nu știți că besearca lui Dumnezău sînteți 19
și Duhul lui Dumnezău lăcuiaște întru voi?
Oricarele besearca lui Dumnezău strică, 20
strica-l-va pre acesta Dumnezău, pentru că
besearca lui Dumnezău svîntă iaste, carii
21 voi sînteți. Nimenea pre el să nu să amă-
gească; de-i pare cuiva înțelept a fi întru voi
în veacul acesta, nebun să să facă, ca să să
22 facă înțelept. Pentru că înțelepciunea
lumii aceștia nebunie lîngă Dumnezău
iaste, pentru că scris iaste: „Cela ce prinde
pre cei măiestri întru hitria lor“. Și iarăș: 23
„Domnul cunoaște gîndurile măiestrilor,
că sînt deșarte“. Deci nimenea să nu se
laude întru oameni, pentru că toate ale
voastre sînt: Ori Pavel, ori Apolos, ori
24 Chifa, ori lumea, ori viață, ori moarte, ori
cealea ce-s de față, ori ceale viitoare, toate
voao sînt. Iară voi ai lui Hristos și
Hristos al lui Dumnezău.

CAP IV

șă pre noi să ne socotească omul: 1
ca pre nește slugi ale lui Hristos și
direzători tainelor lui Dumnezău. 2
Iară care e rămas, cercă-se întru
direzători ca credincios neștine să 3
să afle. Iară mie întru mai puțini
îm iaste, ca despre voi să mă cercetezu,
sau de zi omenească, ce nici pre mine 4
mă cercetezu. Pentru că nemică spre
mine nu știu, ce nu întru aceasta m-am
îndireptat; iară Cela ce mă cercetează Dom- 5
nul iaste. Deci nu mai nainte de vrea-

me ceva judecați, pînă unde va veni Domnul, Carele va și lumina seale ascunse ale întunecareului și va arăta sfaturile inemilor. Și atunce lauda să va face la fieștecarele de la Dumnezău. Și aceastea, fraților, le-am închipuit la mine și la Apollos, pentru voi, ca întru noi să vă învățați, ca nu preste carea s-au scris să gîndiți, ca nu unul pentru altul să vă umflați asupra celuilalt. Pentru că cine va aleage pre tine? Și ce ai cea ce n-ai luat? Iară de ai și luat, ce te fălești, ca cum n-ai fi luat? Acum sătuli sînteți, acum ați îmbogățit. Fără de noi ați împărățit și, măcară de ați fi și împărățit, ca și noi cu voi să împărățim împreună. Pentru că mi se pare că Dumnezău pre noi, pre apostoli, de apoi ne-au arătat, ca asupra morții, căci priveală ne-am făcut lumii și îngerilor și oamenilor. Noi—nebuni pentru Hristos, iară voi—înțelepți în Hristos. Noi slabi, iară voi tari. Voi slăviți, noi necinstiți. Pînă în ceasul de acum și flămînzim, și însetăm, și goli sîntem, și ne batem, și nestătători sîntem, Și ostenim lucrînd cu ale noastre mîni; suduindu-ne, binecuvîntăm; gonindu-ne, suferim. Hulindu-ne, mîngîiem; ca niște necurății ale lumii ne-am făcut, tuturor fiertură, pînă acum. Nu înfruntînd pre voi scriu aceastea, ce ca niște fii ai miei dragi învățu. Că săvai zece mii de învățatori veți avea întru Hristos, iară nu mulți părinți, pentru că întru Hristos Iisus, pren Evanghelie, eu pre voi am născut. Rog drept aceea pre voi, următori mie vă faceți. Pentru aceea am trimis la voi pre Timotheiu, care iaste fiiul meu iubit și credincios întru Domnul; carele voao va aduce aminte căile meale, ceale întru Hristos, precum pretutindenea întru toată Adunarea învățu. Iară ca neviind eu cătră voi, s-au semețit unii. Ce voi veni degrabă la voi, de va vrea Domnul, și voi arăta nu cuvîntul celor semeți, ce putearea. Pentru că nu e în cuvînt împărăția lui Dumnezău, ce în putere. Ce veți? Cu toiag să viu cătră voi, au cu dragoste și cu duh de blîndeațe?

CAP V

Intru tot aude-să întru voi curvie, și curvie ca aceea carea nici într-o limbă nu să numeaște, cît muiarea tătîne-său oarecarele a avea. Și voi semeți sînteți și nu mai mult ați plînsu, ca să să rădice den mijlocul vostru cela ce faptul acesta au făcut. Pentru că eu, ca cînd ași lipsi cu trupul, și aș fi de față cu duhul, acum am judecat, ca cînd aș fi de față, pre cela ce așa aceasta au făcut. Întru numele Domnului nostru Iisus Hristos, adunîndu-vă voi și al meu duh, împreună cu putearea

Domnului nostru Iisus Hristos, Să dați pre unul ca acela satanii, spre periciunea trupului, ca duhul să să mîntuiască în ziua Domnului Iisus. Nu e bună fala voastră. Nu știți că micu aluat toată frămîntătura dospeaște? Curățiți drept aceea vechiul aluat, ca să fiți tînără frămîntătură, după cum sînteți fără aluat; pentru că Pasha noastră pentru noi S-au junghiat Hristos. Deci să prăznuim nu cu aluat vechiu, nici cu aluat de răutate și de viclenie, ce întru nedospirea curăției și adevărului. Scriam voao în carte să nu vă amestecați împreună cu curvarii; Și nu numai cu curvarii lumii aceștiia, au cu lacomii, au hrăpitori, au cu închinători de idoli, de vreme ce datori sînteți den lume a ieși. Iară acum am scris voao să nu vă amestecați, de va fi vreun frate numindu-se, au curvariu, au lacom, au închinătoriu de bozi au suduitoriu, au bețiv, au hrăpitoriu; cu acesta nici a mîncă împreună. Pentru că ce mi-e și pre cei den afară a judeca? Au nu pre cei denlăuntru voi judecați? Iară pre cei den afară Dumnezău judecă. Și veți scoate pre cel rău dentru voi singuri.

CAP VI

utează neștine dentru voi, lucru avînd cătră celalalt, a să judeca la cei nedirepți și nu la cei sfinți? Nu știți că sfinții lumea vor judeca? Și de judecă întru voi lumea, nevreadnici sînteți de judecați mai mici? Nu știți că pre îngeri vom judeca? Necum ale vieții? Ale vieții dară judecați de aveți, pre cei defăimați întru Adunare, pre aceia așăzați. Cătră înfruntare voao zic: Așa, nu iaste întru voi înțelept nice unul, carele va putea să aleagă întru mijlocul fratelui lui? Ce frate cu frate să judecă, și aceasta la necredincioși? Acum dară toată biruința întru voi iaste, căci judecați aveți cu voi. Pentru căci nu mai mult pășiți nedireptate? Pentru căci nu mai mult vă scădeți? Ce voi faceți strîmbătate și faceți scădeare și mai virtos pre frați! Au nu știți că nedirepții împărăția lui Dumnezău nu o vor moșteni? Nu vă înșalați: nice curvari, nice închinători de idoli, nice precurvari, nice cei ce să îmbală cu mădulariul, nici cei ce să culcă cu bărbați, Nice furii, nice lacomii, nice bețivii, nice suduitorii, nice hrăpitorii împărăția lui Dumnezău nu o vor moșteni. Și mai virtos cine erați; ce v-ați scaldat, ce v-ați sfințit, ce v-ați îndireptat, în numele Domnului Iisus și întru Duhul Dumnezăului nostru. Toate mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos. Toate mi-s slobode, ce nu eu mă voiu birui de vreuna. Bucatele—pîntecelui, și pîntecelul—bucatelor, iară Dumnezău și pre aceasta și pre acestea

va surpa; iară trupul, nu curviei, ce Domnu-
 14 lui, și Domnul—trupului. Iară Dumnezău
 și pre Domnul au învis, și pre noi ne va scu-
 15 la pren putearea Lui. Nu știț că trupurile
 voastre mădulări lui Hristos sînt? Rădicînd
 dară mădulările lui Hristos, să le fac ale
 16 curviei mădulări? Să nu să facă! Au
 nu știț că cela ce să lipeaște cu curva un
 trup iaste? „Pentru că vor fi—zice—amîndoi
 17 într-un trup“. Iară cel ce să lipeaște cu
 18 Domnul un duh iaste. Fugiț de curvie!
 Tot păcatul carele va face omul, afară den
 trup iaste; iară cela ce curveaște, la al său
 19 trup păcătuiaste. Au nu știț că trupul
 vostru besereacă celui dentru voi Svînt Duh
 iaste, carele avînd de la Dumnezău, și nu
 20 sînteț ai voștri? Pentru că v-aț cumpărat
 cu preț! Măriți dară pre Dumnezeu cu tru-
 pul vostru și cu duhul vostru, carele sînt ale
 lui Dumnezău.

CAP VII

1 **I**ară pentru carele ați scris mie,
 bine e omului de muiare să nu să
 2 atingă. Iară pentru curvie,
 fieștecarele a sa muiare să aibă și
 fieștecarele pre al său bărbat să
 3 aibă. Muierii bărbatul, cea după datorie
 bunăvoință să-i dea, așijderea și muiarea
 4 bărbatului. Muiarea trupul său nu-l
 stăpîneaște, ce bărbatul; așijderea și bărbat-
 ul al său trup nu-l stăpîneaște, ce muiarea.
 5 Nu vă lipsiți unul pre alalt, fără numai de
 va fi ceva den tocmeală, după vreamă, ca
 să păziți la post și la rugă, și iarăș la un loc
 6 vă împreunați ca să nu ispitească pre voi
 satana, pentru neoprirea voastră. Iară
 aceasta zic după voie, nu după poruncă.
 7 Pentru că voiu să fie toți oamenii ca și
 însumi eu. Ce fieștecarele al său dar are de
 la Dumnezău: unul așa, altul aimintrelea.
 8 Și zicu celor neînsurați și văduvelor: Bine
 9 iaste lor de vor rămînea ca și eu. Iară de
 nu se pot opri, însoare-se, pentru că mai
 bine e să însoare decît să aprinză.
 10 Iară celor ce s-au însurat poruncesc, nu eu,
 ce Domnul: Muiarea de la bărbat să nu să
 11 despartă! Iară de să va despărți, să ră-
 mie nemăritată, au cu bărbatul să în-
 pace; și bărbatul pre muiare să nu o lase.
 12 Iară celorlalți eu zicu, nu Domnul: Oricare
 frate are muiare necredincioasă, și ea bine
 va să lăcuiască cu el, să nu o lase prea ea.
 13 Și muiarea carea are bărbat necredincios, și
 el bine va să lăcuiască împreună cu ea, să
 14 nu lase pre ei. Pentru că s-au svințit
 bărbatul cel necredincios întru muiare, și
 svințitu-s-au muiarea cea necredincioasă
 15 întru bărbat; de vreamă ce fiii voștri
 necurați sînt, iară acum svinți sînt. Iară
 de vreamă ce cel necredincios să desparte,
 despartă-să. Nu iaste robit fratele au
 sora întru aceștea; iară întru

pace chemat-au pre noi Dumnezău. Pen- 16
 tru că ce știi, muiare, de vei mîntui pre
 bărbat? Sau ce știi, bărbate, de pre muiare
 vei mîntui? Fără numai fieștecăruia după 17
 cum au împărțit Dumnezău, pre fiește-
 carele cum l-au chemat Domnul, așa să
 umble. Și așa la Besereacile toate porunc- 18
 esc. De s-au chemat oarecine tăiat
 împrejur, nu pohtească netăierea; întru 19
 netăiere împrejur neștine s-au chemat, nu
 să tragă tăiare; întru neobrezanie s-au che-
 mat, să nu să obrezuiască. Tăierea impre- 20
 jur nimică iaste și acoperirea margeniei ne-
 mică iaste, ce paza poruncilor lui Dumne-
 zău. Fieștecarele întru chemarea carea 21
 s-au chemat, întru aceea să rămîie. Rob
 te-ai chemat? Nu-ți fie grije. Ce de și poți 22
 volnic să fii, mai mult te supune! Pentru
 că cela ce în Domnul s-au chemat, rob, slo-
 bod Domnului iaste; așijderea și cela ce
 volnic s-au chemat, rob iaste lui Hristos.
 Cu preț v-aț cumpărat. Nu vă faceți 23
 robi oamenilor. Fieștecarele întru ce 24
 s-au chemat, fraților, întru aceasta să
 rămîie lîngă Dumnezău. Iară pentru 25
 fecioare porunca Domnului n-am; iară
 sfat dau, ca un miluit de Domnul credin-
 cios a fi. Gîndesc dară aceasta bună 26
 a fi, pentru aceasta ce e acum nevoie,
 că e bine omului așa a fi: Legatu-te-ai 27
 cu muiarea? Nu cerca dezlegare. Dezle-
 gatu-te-ai de la muiare? Nu cerca muiare.
 Iară de te vei și însura, n-ai greșit; Și de să 28
 va mărita fecioara, n-au greșit, ce strînsoare
 la trup vor avea unii ca aceștea; iară eu pre
 voi vă cruțu. Iară aceasta zic, fraților: 29
 Vreamă scurtă iaste de acum, ca și ceia ce
 au muieri, ca cînd nu ar avea vor fi. Și 30
 ceia ce plîng, ca cînd n-ar plînge; și ceia ce
 să bucură, ca cînd nu s-ar bucura; și ceia ce
 cumpără, ca cînd n-ar ținea; Și ceia ce 31
 să trebuiesc cu lumea aceasta, ca cînd nu
 s-ar trebui, pentru că treace-se chipul lumii
 aceștia. Și voiu ca voi fără de grije să 32
 fiți. Cel neînsurat grijaște ale Domnului,
 cum va plăcea Domnului. Iară cel ce 33
 s-au însurat, grijaște ale lumii, cum va
 plăcea muierii. Împărțitu-s-au: muiarea 34
 și fecioara cea nemăritată grijaște ale Dom-
 nului, ca să fie sfîntă și cu trupul și cu
 duhul. Iară ceia ce s-au măritat grijaște
 ale lumii, cum va plăcea bărbatului. Și 35
 aceasta spre al vostru folos zic, nu ca să
 puiu voao lațu, ce cătră cea cu bun chip și
 cu bună apropiare Domnului, neînturnat.
 Iară de gîndeaște neștine a se face groză- 36
 vie spre fecioara lui, de va fi preste vîrstă și
 așa e datoria a se face, ce i-e voia, facă; nu
 greșaste; căsătoreaze-se. Iară carele stă 37
 întemeiat, la inimă neavînd nevoie, și
 biruință are pentru a sa voie, și aceasta
 au ales întru inima lui, a păzi pre a lui
 fecioară, bine face. Deci și cela ce 38
 să însoară bine face, iară cela ce nu să în-

39 soară mai bine face. Muiarea legată e cu leage preste cîta vreme trăiaște bărbatul ei. Iară de va muri bărbatul ei, volnică iaste cu carele va vrea să să mărite, numai întru

40 Domnul. Iară mai fericită iaste de va rămînea așa, după a mea socoteală; și mi să pare și mie Duhul lui Dumnezeu a avea.

CAP VIII

1 **I**ară pentru ceale junghiate idolilor, știm că toți cunoștință avem. Cunoștința semețeaste, iară dragostea zideaste. Iară de pare cuiva că știe ceva, încă nimica n-au cunoscut după cum trebuie a cunoaște.

3 Iară de iubeaște neștine pre Dumnezeu, acesta e cunoscut despre El. Pentru mîncarea dară celor junghiate idolilor, știm că nici un idol e în lume, și cum că nimeni alt

5 Dumnezeu nu e, fără numai Unul. Pentru că măcară că sînt de să zicu dumnezei, ori în ceriu ori pre pămînt, precum sînt dumnezei mulți și domni mulți, Iară noao un Dumnezeu e Părintele, dentru Carele-s toate, și noi întru El; și unul e Domnul Iisus Hristos, pren Carele-s toate, și noi pren El.

7 Ce nu e întru toți cunoștința. Iară oarecarii cu știința idolului, pînă acum ca o jîrtvă idolească mîncă; și știința lor, slabă fiind, să pîngăreaste. Iară mîncarea pre noi nu ne aduce la Dumnezeu, pentru că nici de vom mîncă, vom prisosi, nici de nu vom mîncă, vom scădea. Ce, căutați, ca nu cîndai volnicia voastră aceasta poticală să va face celor ce bolesc. Pentru că de te va vedea neștine pre tine, pre cel ce are cunoștință, în capiștea idolilor, zicînd, au nu știința lui, slabă fiind, să va întări, ca să mînce ceale junghiate idolilor? Și piare cel ce boleaste frate, spre știința ta, pren carele Hristos au murit. Și așa greșind la frați și bătînd a lor știință, slabă fiind, la Hristos greșiți. Pentru aceea, de vreme ce mîncarea sminteaste pre fratele meu, nu voi mîncă carne în veac, ca nu pre fratele meu să smintescu.

CAP IX

1 **N**u sînt apostol? Nu sînt volnicu? N-am văzut pre Iisus Hristos, pre Domnul nostru? Nu lucrul meu voi sînteți întru Domnul? De nu sînt altora apostol, iară voao sînt; pentru că peceatea trimiterii meale voi sînteți întru Domnul. Răspunsul meu celor ce pre mine cercetează acesta iaste. Au nu avem volnicie a mîncă și a bea? Au nu avem volnicie sor muiare să avem, ca și ceialți apostoli, și frații Domnului, și Chifa?

6 Au numai eu sîngur și Varnava nu avem volnicie ca să nu lucrăm? Cine osteaște cu ale sale chelșuguri vreodată? Cine răsădeaște vie, și den roada ei nu mîncă? Au ci-

ne paște turmă, și den laptele turmei nu mîncă? Au doară după ale omului

8 aceste graiesc? Au nu și leagea aceste zice? Pentru că în Leagea lui Moisi scris iaste: „Să nu legi gura boului ce trieră!”

9 Au dară de boi e grijă lui Dumnezeu? Au nu pentru noi cu adevărat zice? Că

10 pentru noi s-au scris că: „Pre nădeajde datoriu e cela ce ară, să are, și cela ce trieră iaste pre nădeajde să aibă parte de nădeajdea lui.” De noi voao ceale sufletești am

11 semănat, mare lucru e de noi voao ceale trupești vom secera? De sînt alții de volnicia voastră părtaș, nu mai mult noi? Ce nu ne-am trebuit cu volnicia aceasta, ce toate le suferim, ca nu vreo tăiere să dăm Evangheliei lui Hristos. Nu știț că cei ce sfintele lucrează, den beserecă mîncă? Ceia ce lîngă jîrtăvnic șad, cu jîrtăvnicul împreună să împart? Așa și Domnul au rînduit celor ce Evanghelia vestesc, den Evanghelie a trăi. Iară eu nice cu una de aceste

15 m-am trebuit; și n-am scris aceste, ca așa să să facă întru mine. Pentru că bine mi-e mai mult să moriu, decît ca neștine lauda mea să deșărteaze. Pentru că, de mă

16 voiu binevesti, nu-m iaste mie laudă, pentru că nevoie-m iaste asupra; iară vai mie iaste, de nu mă voiu binevesti. Pentru că, de

17 voiu face aceasta de bună voie, plată am; iară de fac de nevoie, dîregătoriei m-am încrezut. Care dară în iaste mie plata?

18 Ca binevestind, necheltuind voiu pune Evanghelia lui Hristos, ca să nu mă prea trebuiesc cu putearea mea întru Evanghelie. Pentru că, slobod fiind den toate, tuturor pre mine m-am robît, ca pre cei mai mulți să dobîndesc; Și m-am făcut jidovilor

20 ca un jidov, ca pre jidovi să dobîndesc; Celor de supt leage, ca de supt leage, ca pre cei de supt leage să-i dobîndesc; celor fără de Leage, ca un fără de leage, nefiind fără de Leage lui Dumnezeu, ce întru Leagea lui Hristos, ca să dobîndesc pre cei fără de Leage; Făcutu-m-am celor slabi ca un slab, ca pre cei slabi să-i dobîndesc; tuturor m-am făcut toate, ca oricum pre vreunii să-i mîntuiesc. Și aceasta fac pentru

23 Evanghelie, ca împreună-părtaș ei să mă fac. Nu știți că cei ce la țanchiu aleargă, toți

24 aleargă, iară unul ia plașca? Așa alergați, ca să apucați. Iară tot cela ce să nevoiaște, de toate să opreaște. Aceia dară, ca stricată cununie să ia, iară noi, nestricată. Eu

26 dară așa alerg, nu ca cum nu aș ști. Așa bat cu pumnul, nu ca cum vînt aș bate, Ce-m

27 supuiu trupul și-l robesc; ca nu cîndai, altora propoveduind, eu nelămurit mă voiu face.

CAP X

1 i nu voiu ca voi, fraților, să nu știți că părinții noștri toți supt nori era și toți pren mare au trecut. Și

2 toți la Moisi s-au botezat în noru și

3 în mare, Și toți aceeaș mîncare duhovni-
 4 cească au mîncat, Și toți aceeaș bău-
 tură duhovnicească au băut, pentru că
 bea den duhovnicească următoare piatră,
 5 iară piatra era Hristos. Ce nu întru cei
 mai mulți dentru ei binevru Dumnezău,
 6 pentru că să așternură în pustiiu. Și
 aceste pilde noao s-au făcut, ca să nu fim
 noi poftitori de reale, după cum și aceia au
 7 poftit; Nici închinători de idoli vă faceți,
 după cum oarecarii dentru ei, cum e scris:
 „Șăzu norodul a mînca și a bea și să scu-
 8 lară a juca“; Nici să curvim precum unii
 au curvit și au căzut într-o zi 23000;
 9 Nici să ispitim pre Hristos, după cum și
 oarecarii dentru ei au ispitit, și de șărpi au
 10 perit; Nici răpștiți, precum și oarecarii
 dentru ei au răpștit, și au perit de cel pierză-
 11 toriu. Și aceste toate pilde să întimpla
 acelora, iară s-au scris spre învățătura noas-
 tră, la carii săvîrșiturile veacurilor au sosit.
 12 Deci cel ce i să pare că stă, caute să nu cază.
 13 Dodiiala pre voi nu v-au apucat, fără numai
 omenească. Iară credincios e Dumnezău,
 Carele nu va lăsa pre voi să vă dodeți mai
 mult de ce puteți, ce va face, împreună cu
 dodiiala, și istovul, ca să puteți voi suferi.
 14 Pentru aceea, iubiiții miei, fugiți de închină-
 15 ciunea idolilor. Ca unor înțelepți zic,
 16 judecați voi carea zic. Păharul blagoslo-
 veniei, carele blagoslovim, au nu împreunare
 sîngelui lui Hristos iaste? Pînea carea frîn-
 gem au nu împreunarea trupului lui Hristos
 17 iaste? Căci o pîine, un trup cei mulți
 sîntem, pentru că toți dentru-o pîine parte
 18 avem. Căutați pre Israil trupeaște: Au
 nu ceia ce mîncă jîrtvele împreunători
 19 jîrtăvnicului sînt? Deci ce voiu zice? Că
 idolul ce iaste? Au că ci e junghiat idolului
 20 ce iaste? Ce căci ceale ce jîrtvuiesc limbi-
 le, diavolilor jîrtvuiesc, și nu lui Dumnezău.
 Și nu voiu ca să vă faceți voi împreunători
 21 diavolilor. Nu puteți păharul Domnului
 să beați și păharul dracilor; nu puteți de
 masa Domnului a fi părtași, și de masa
 22 dracilor. Au ne asemănăm Domnului?
 Au doară mai tare decît El sîntem? Toate
 mi-s slobode, ce nu toate mi-s de folos.
 23 Toate mi-s slobode, ce nu toate zidesc.
 24 Nimeni al său să nu cearce, ce al altuia fiește-
 25 carele. Tot ce să vinde la măcelărie
 mîncați, nemică necercetînd, pentru conoș-
 26 tința. Pentru că „al Domnului e pămîn-
 27 tul și plinirea lui“. Iară de cheamă
 neștine pre voi den cei necredincioși și veț
 să meargeți, tot ce să pune înaintea voastră
 mîncați, nemică cercetînd pentru conoș-
 28 tința. Iară de va zice neștine voao:
 „Aceasta jîrtvă de idoli iaste“, nu mîncați,
 pentru cela ce au spus, și pentru conoș-
 tința, pentru că „al Domnului e pămîntul.

și umplearea lui“. Și conoștința, zic, nu 29
 a sa, ce a celui alt; pentru căci dară volni-
 cia mea să judecă despre altă conoștință?
 Iară de sînt eu cu darul părtaș, ce mă bleas- 30
 tem pentru carele eu mulțămesc? Deci, 31
 ori mîncați, ori beați, ori ce veți face, toate
 spre mărirea lui Dumnezău faceți. Fără 32
 piadecă fiți, și jidovilor, și elinilor, și
 Besearcii lui Dumnezău, Precum și eu 33
 tuturor întru toate plac, necercînd al meu
 folos, ce al celor mulți, ca să să mîntuiască.

CAP XI

sămănători mie fiți, ca și eu lui 1
 Hristos. Și laud pre voi, fraților, 2
 că de toate ale mele vă aduceți
 aminte și, după cum am dat voao,
 rînduialele le țineți. Și voiu 3
 cum să știți voi, că a tot bărbatul Hristos
 iaste capul, iară capul muierei e bărbatul,
 iară capul lui Hristos, Dumnezău. Tot 4
 bărbatul, făcînd rugăciune, au prorocînd,
 capul fiindu-i acoperit, rușinează capul lui.
 Iară toată muierea, rugîndu-se, au prorocînd, 5
 cu capul neacoperit, rușinează-ș capul ei,
 pentru că una iaste și într-un chip cu cea rasă.
 Pentru că, de nu să acopere muierea, și 6
 tunză-se. Iară de e cu grozăvie muierea a să
 tunde au a să rade, învălească-se. Pentru 7
 că bărbatul nu e datoriu să-ș acopere capul,
 chipul și mărirea lui Dumnezău fiind, iară
 muierea mărirea bărbatului iaste. Pentru 8
 că nu iaste bărbatul den muiare, ce muierea
 den bărbat. Pentru că nu s-au zidit bār- 9
 batul pentru muiare, ce muierea pentru bār-
 bat. Pentru aceea datoare e muierea 10
 volnicie a avea la cap, pentru ingeri. Însă 11
 nici bărbatul fără de muiare, nici muierea
 fără de bărbat, întru Domnul. Pentru că 12
 în ce chip muierea e den bărbat, așa și bār-
 batul pre muiare, iară toate-s de la Dumne- 13
 zău. Întru voi sînguri judecați: Cu cu-
 viință iaste muierea dezvălită la Dumnezău
 să să roage? Au nu însăș firea învăță 14
 pre voi că bărbatul, de-ș va lăsa părul, ne-
 cînste lui iaste? Iară muierea, de va fi pā- 15
 roasă, mărire ei iaste, căci părul pentru în-
 vălitoare s-au dat ei. Iară de să pare cui- 16
 va pricealnic a fi, noi ca acesta obicei nu
 avem, nici Besearcile lui Dumnezău. Iară 17
 aceasta poruncînd, nu laud, căci nu spre mai
 bine, ce spre mai puțin vă adunați. Pentru 18
 că, întiiu, împreunîndu-vă voi în besearcă,
 auz, despărțiri întru voi a fi, și o parte oare- 19
 ce crezu. Pentru că trebuie și eresuri
 între voi a fi, ca cei lămuriți arătați să fie 20
 întru voi. Împreună dară venînd voi la
 un loc, nu iaste Domnească Cină a mîncarea;
 Pentru că fieștecarele a sa cină mai nainte 21
 ia cînd mîncă, și unul e flămînd, altulu e
 beat. Au doară case nu aveți, ca să mîn- 22
 cați și să beați? Au Besearca lui Dumnezău

huliți, și rușinați pre ceia ce nu au? Ce voi zice voao? Lăuda-voiu pre voi într-aceasta?

23 Nu laud. Pentru că eu am luat de la Domnul, carea am și dat voao: Că Domnul Iisus, în noaptea carea să vindea, luo pîine,

24 Și, mulțămînd, frîse și zise: „Luați, mîncați; acesta iaste al Mieu trup, cela ce pentru voi să frînge. Aceasta faceți la a Mea pomenire“.

25 Așijderea și păharul, după ce au mîncat, zicînd: „Acesta păhar cea noao Făgăduință iaste, într- al Mieu sînge. Aceasta faceți de cîte ori veț bea, spre a

26 Mea pomenire“. Pentru că, de cîte ori veți mînca pîinea aceasta și păharul acesta veți bea, moartea Domnului vestiți, pînă

27 unde va veni. Deci oricarele va mînca pîinea aceasta. au bea păharul Domnului cu nevrednicie, vinovat va fi trupului și singelui

28 Domnului. Ce ispitească-se omul pre dînsul, și așa den pîine să mînce și den păhar să bea.

29 Pentru că cela ce mîncă și bea nevrednicește, judecată luiș mîncă și bea, nealegînd trupul Domnului. Pentru

30 aceeaa într- voi mulți bolnavi și slabi, și adorm mulți. Pentru că, de ne-am socoti

31 pre noi, nu ne-am judeca. Iară judecînd- ne de Domnul, ne certăm, ca nu împreună

32 cu lumea să ne osîndimu. Deci, frații miei, împreună adunîndu-vă a mînca, unul

33 pre alalt așteptați. Iară de e neștine flămînd, în casă mînce, ca nu la judecată să vă adunați. Iară cealealte, deaca voi veni,

le voiu rîndui.

CAP XII

1 **I**ară pentru ceale duhovnicești, fraților, nu voiu ca să nu știți voi.

2 Că știți, cînd erați limbi, cătră idolii cei fără de glas, ca cînd v-ați trage ducîndu-vă. Pentru aceeaa

3 vă arăt voao că nimenea, într- Duhul lui Dumnezău grăind, zice: „Anathema pre Iisus!“, și nimenea nu poate să zică: „Pre Domnul Iisus!“, fără numai într- Duhul

4 Sfînt. Iară împărțituri de daruri sînt, iară acelaș e Duhul. Și osebiri de slujbe sînt,

5 iară acelaș Domnul. Și despărțiri de lucrure sînt, iară acelaș iaste Dumnezău cel ce lucrează toate într- toate. Și la fiește-

6 care să dă arătarea Duhului cătră folos. Pentru că unuia pren Duh să dă cuvînt de înțelepciune și altuia cuvînt de înțeleagere,

7 după același Duh; Și altuia credință, într- același Duh, și altuia daruri de vindecări, într- același Duh; Și altuia lucrări

8 de puteri, și altuia prorocie, și altuia aleagere de duhuri, și altuia roduri de limbi, și altuia

9 tîlmăcire de limbi. Și toate acestea le lucrează unul și același Duh, împărțind

10 osebi fieștecăruia, după cum va. Că în ce chip trupul unul iaste, și mădulări are mul-

te, și toate mădulările unui trup, multe fiind, un trup sînt, așa și Hristos. Pentru

13 că și într-un Duh noi toți, într-un trup ne-am botezat, ori jidovi, ori elini, ori robi, ori volnici, și toți într-un Duh ne-am adăpat.

14 Pentru că și trupul nu iaste un mădulariu, ce multe. De va zice piciorul că: „Nu-s

15 mîna, nu-s den trup!“, au doară nu pentru aceasta nu e den trup? Și de va zice

16 ureachea că: „Nu-s ochiu, nu sînt den trup“, au nu pentru aceasta nu e den trup? De

17 e tot trupul ochiu, unde e auzul? De e tot auzu, unde e mirosul? Iară acum Dumnezău

18 au pus mădulările, fieștecarele dentru eale, în trup, cum au vrut. Iară de ar fi

19 fost toate un mădulariu, unde ar fi trupul? Iară acum multe-s mădulări, și un trup.

20 Și nu poate ochiul să zică mîinii: „Nu-m ești de treabă!“, au iarăși capul picioarelor: „Nu-m sînteți de treabă!“.

21 Ce cu multu mai vîrtos cealea ce să paru mădulările trupului a fi mai slabe, de treabă sînt.

22 Și carele ni să paru mai necinstite a fi decît trupul, la acestea cînste mai multă punem; și ceale fără rușine ale noastre, bună

23 cuviință mai mult au. Iară ceale cu bun chip ale noastre n-au treabă, ce Dumnezău

24 au cumpătat trupul, celui lipsit mai multă cînste dînd, Ca să nu fie osebire în trup,

25 ce aceastaș una pentru alta să să grijască mădulările. Și de pătimizește un mădulariu,

26 împreună pătimesc toate mădulările; și de să măreaște un mădulariu, împreună

27 să bucură toate mădulările. Iară voi sînteți trupul lui Hristos și mădulări de o parte. Și pre unii au pus Dumnezău în Besearcă:

28 întîiu apostoli, al doilea proroci, a treia dascali; apoi puteri, apoi daruri de vindecări, ajutorii otcîrmuitori, roduri de limbi. Nu

29 toți apostoli? Nu toți proroci? Nu toți dascali? Nu toți puteri? Au doară toți

30 daruri au de vindecări? Au toți cu limbi grăiescu? Au toți tîlmăcescu? Ce rîvniți darurile ceale mai bune. Și încă de prisosit

31 cale voao arăt:

CAP XIII

1 **I**e voiu grăi cu limbile oamenilor și cu ale îngerilor, și dragoste nu am, făcutu-m-am aramă răsunînd au

2 timpănă băcîind. Și de voiu avea prorocie și voiu ști tainile

3 toate și toată înțeleagerea, și de voiu avea toată credința, cît măguri a muta, iară dragoste să n-aib, nemică nu sînt. Și de voiu

4 da toată avearea mea, și de voiu da trupul meu ca să mă arzu, și dragoste nu am, nemică nu-m folosescu. Dragostea mult

5 îngăduiaște, îmbunează, dragostea nu rîvnește, dragostea nu să semețește, nu să fâlcește, Nu face grozăvie, nu cearcă ale ei, nu să mînie, nu gîndeăș-

6 te răul. Nu să bucură pre nedireptate, ce
7 împreună să bucură cu adevărul. Toate
le priimește, toate le creade, toate le nădej-
8 duiaște, toate le rabdă. Dragostea nici-
odinioară nu scade, și ori prorocii se vor
9 surpa, și ori limbi să vor potoli, și ori înțe-
leagerea să va strica. Pentru că den parte
10 înțelegem și den parte prorocim. Iară
cînd va veni cel deplin, atuncea cel den parte
11 să va surpa. Cînd eram prunc, ca un prunc
grăiam, ca un prunc gîndiam, ca un prunc
socotiam; iară cînd m-am făcut bărbat, am
12 lepădat ale prunciei. Pentru că vedem
acum pren oglindă, ca întru o gîcitură, iar
atuncea față la față; acum cunosc de o
parte, iară atunce voi cunoaște, pre cum
13 m-am și cunoscut. Iară acum rămîne cre-
dință, nădejde, dragoste, cîte-treale aceas-
tea; iară mai mare de acestea e dragostea.

CAP XIV

1 **I**oniți înșălăciunea și rîvniți ceale
duhovnicești, și mai mult ca să
2 prorociți. Pentru că cela ce gră-
iaște cu limba, nu oamenilor gră-
iaște, ce lui Dumnezeu, pentru că
3 nimenea nu aude, iară cu duhul grăiaște
taine. Iară cela ce proorocește, oameni-
lor grăiaște, zidire, și mîngiere, și oțesire.
4 Cela ce grăiaște cu limbă, pre dînsul zidește-
te; iară cela ce proorocește, Besearcă zi-
5 dește. Și voiesc pre toți voi să grăiți
cu limbi, iară mai vîrtos ca să prorociți,
6 pentru că mai mare e cela ce proorocește
decît cela ce grăiaște cu limbi, afară de nu
va tălmăci cineva, ca Besearca zidire să ia.
7 Iară acum, fraților, de voi veni cătră voi
cu limbi grăind, ce voao voi folosi, de nu
voi voao grăi, au întru descoperire, au
întru înțelegere, au întru prorocie, au întru
8 învățătură? Însă ceale fără suflete glas
dînd, ori fluierul, ori alăuta, de nu va da
9 osebite răspunsurilor strunelor, cum să vor
conoaște ceaea ce să fluieră, sau ceaea ce să
10 zice den alăută? Pentru că trîmbița, de
va da glas fără semn, cine să va găti la răz-
11 boiu? Așa și voi, pren limbă de nu veți
da cuvînt cu bun semn, cum să va conoaște
ce să grăiaște? Pentru că veți fi în vînt gră-
12 ind. De vreme ce atîtea fealiuri de glasuri
sînt în lume, și niciuna dentru eale iaste fără
13 de înțeles. Deci de nu voi ști putearea
glasului, fi-voiu la cela ce grăiaște varvar, și
14 cela ce grăiaște întru mine varvar. Așa și
voi, de vreme ce rîvnitori sînteți duhurilor
cătră zidirea Besearcii, cercați ca să priso-
15 siți. Pentru aceaea, cela ce grăiaște cu
limbă roage-se ca să tălmăcească. Pentru
că, de mă voi ruga cu limbă, duhul
mieu să roagă, iară mintea mea fără
rod iaste. Deci ce iaste? Ruga-mă-voiu
cu duhul, ruga-mă-voiu și cu mintea; cînta-

voi cu duhul, cînta-voiu și cu gîndul.
De vreme ce, de vei binecuvînta cu duhul, 16
cela ce plinește locul celui prost cum va zice
„Amin“, pre a ta mulțemită, de vreme ce
ce zici nu știe? Pentru că tu bine mulțe- 17
mești, iară celalalt nu se zidește. Mulțe- 18
mesc Dumnezeului mieu, [că eu] decît toți
decît voi cu limbi grăind, Ce în Besearcă 19
mi-e voia 5 cuvinte pren gîndul mieu a grăi,
ca și pre alții să învățu, decît zeace mii de
cuvinte cu limba. Fraților, nu vă faceți 20
copii cu crierii, ce cu răutatea fiți prunci,
iară cu crierii deplini vă faceți. În Leage 21
scrisu e că: „Într-alte limbi și cu alte buze
grăi-voiu norodului acestuia, și nici așa va
asculta pre Mine, zice Domnul“. Deci 22
limbile spre semn sînt nu celora ce cred, ce
celor necredincioși; iară prorocia nu celor
necredincioși, ce celor ce cred. Deci, de 23
se va aduna Besearca toată la un loc și
toți cu limbă vor grăi, și vor întra proști
sau fără credință, nu vor zice că sînteți 24
nebuni? Iară de vor proroci toți, și va în-
tra vreunul necredincios au prost, muștră-să 25
de cătră toți, iscodește-să despre toți;
Și așa ceale ascunse ale inimii lui arătate să 26
fac, și așa, căzînd preste față, închina-se-va lui
Dumnezeu, vestind că Dumnezeu cu adevă-
rat întru voi iaste. Ce e dară, fraților? Cînd 27
vă adunați, fieștecarele dentru voi cîntare
are, învățătură are, limbă are, arătare are,
tălmăcire are: toate cătră zidire să să facă.
Ori cu limbă neștine grăiaște, întru doi sau 28
mai mult în trei și de o parte, și unul tălmă-
cească. Iară de nu va fi tălmăcitoriu, tacă 29
la adunare, și luiș grăiască și lui Dumnezeu.
Iară proroci doi au trei grăiască, și ceialați 30
să aleagă. Iară de se va descoperi la altul
șăzînd, cel dentiiu să tacă. Pentru că pu- 31
teți cîte unul toți a proroci, ca toți să să în-
veaște și toți să să mîngie. Și duhurile 32
prorocilor, la proroci să supun. Pentru că 33
nu iaste al neșăzării Dumnezeu, ce al
păcii. Ca în toate Besearcile sfinților,
Muierile voastre în besearci să tacă, pentru 34
că nu s-au poruncit lor să grăiască, ce să as-
culte, cum și Leagea zice. Iară de vor 35
ceva să înveaște, acasă pre ai lor bărbați să-i
întreabe, pentru că grozav iaste muierilor a
grăi în besearcă. Au de la voi cuvîntul 36
lui Dumnezeu au ieșit? Au la voi sîngur au
nemerit? Oricarele i să pare proroc a fi, 37
au duhovnic, înțelegă ceale ce scriu voao
că ale Domnului sînt porunci. Iară de nu 38
cunoaște cineva, nu cunoască. Deci, frați- 39
lor, rîvniți a proroci, și a grăi cu limbi
nu oprireț. Toate cu bun 40
chip și după rînduială
să să facă.

CAP XV

1 **S**i arăt voao, fraților, Evanghelia
 carea am binevestit voao, carea aș
 2 și luat, întru carea și stați, Pren
 carea vă și mîntuiț; cu ce cuvînt
 am binevestit voao, de o țineți,
 3 fără numai de nu în zădar ați crezut,
 Pentru că am dat întîiu voao, carea am și
 4 luat, că Hristos au murit pentru păcatele
 noastre, după Scripturi, Și cum S-au
 5 îngropat, și cum au învis a treia zi, după
 Scrisori; Și cum S-au arătat lui Chifa,
 6 apoi la cei doisprăzece; Apoi S-au arătat
 asupra a 500 de frați deodată, dentru carii
 7 mai mulți sînt pînă acum, iară unii au și
 adormit; Apoi S-au arătat lui Iacov, apoi
 8 la apostolii toți; Iară mai pe urmă de toți,
 ca unii lepădături, arătat-S-au și mie.
 9 Pentru că eu sînt cel mai mic dentru apostoli,
 carele nu-s destul a mă chema apostol, pentru
 căci am gonit Besearica lui Dumnezău.
 10 Iară cu darul lui Dumnezău sînt ce sînt; și
 darul Lui e cel ce e la mine, nu deșărt s-au
 făcut, ce mai mult decît toți decît ei am
 11 ostenit. Și nu eu, ce darul lui Dumnezău,
 cel ce e cu mine. Ori eu dară, ori aceia,
 12 așa mărturisim și așa ați crezut. Iară de
 vreame ce Hristos să mărturiseaște că den
 cei morți au învis, cum zic oarecarii întru
 13 voi că înviere morților nu iaste? Dară,
 de înviere morților nu iaste, nici Hristos au
 14 învis. Iară de Hristos n-au învis, deșartă
 e dară mărturisirea noastră, și deșartă e și
 15 credința noastră. Și ne aflăm și mărturii
 mincinoase lui Dumnezău, căci am mărturi-
 16 sit asupra lui Dumnezău că au învis pre
 Hristos, pre Carele nu L-au învis. Că de
 17 vreame ce morții nu să învie, nici Hristos
 nu S-au învis. Iară de Hristos n-au învis,
 18 deșartă e credința noastră, încă sînteți
 întru păcatele voastre. Poate fi că și ceia
 19 ce au dormit întru Hristos au perit. De
 vreame ce în viața aceasta nădejduiți sîntem
 20 întru Hristos numai, mai mișei decît toți
 oamenii sîntem. Iară acum Hristos au
 21 învis den morți, începătură celor adormiți
 s-au făcut. Pentru că, de vreame ce pren
 22 om e moartea, și pren om învierea morților.
 Pentru că în ce chip întru Adam toți moru,
 23 așa și întru Hristos toți să vor învia. Și
 fieștecarele întru a sa rînduală; începătură
 24 e Hristos, apoi cei ai lui Hristos, întru
 venirea Lui, Apoi sfîrșitul, cîndu va
 da împărăția lui Dumnezău și Părintelui,
 cîndu va supune toată domnia și toată
 25 biruința și putearea. Pentru că să cade
 El a împărăți pînă unde va pune pre toți
 26 vrăjmașii supt picioarele Lui. Mai tîrziu
 27 vrăjmașu să surpă moartea. „Pentru că
 toate le-au supus supt talpele Lui“. Și
 cînd va zice că „Toată s-au supus,“ aiavea e

că: afară den Cela ce au supus Lui toate.
 Și cînd să vor supune Lui toate, atunce și 28
 sîngur Fiiul supune-Se-va Celuia ce au supus
 Lui toate, ca să fie Dumnezău toate întru
 toate. De vreame ce, ce vor face cei ce să 29
 botează, pentru morți? De vreame ce cu
 adevăr morții nu să învie, ce să și botează
 pentru morți? Dirept ce și noi avem 30
 primejdie în tot ceasul? În toate zilele 31
 moriu, pre a voastră laudă, carea am întru
 Hristos Iisus, Domnul nostru! De vreame 32
 ce, după cum m-am luptat cu hiarăle la
 Efes, ce mi-e folosul? De nu să învie morții,
 să mîncăm și să bem, pentru că miine vom
 33 muri! Nu vă rătăciți! Strică năravurile
 bune voroavele reale. Trezviți-vă cu 34
 direptate și nu greșiți. Pentru că neînțe-
 leagerea lui Dumnezău oarecarii au; cătră
 35 înfruntare voao zic. Ce va zice neștine:
 Cum înviază morții și cu ce trup vin?
 36 Nebune, tu ce sameni nu să învie, de nu va
 muri. Și care sameni, nu trupul carele 37
 va să să facă sameni, ce gol grăunț, de să
 va întîmpla de grîu, sau altă ceva den ceale-
 38 alalte. Iară Dumnezău îi dă lui trup,
 după cum au vrut, și la fieștecarele den
 39 sămănături. al său trup. Nu tot trupul
 e un trup, ce altul e trupul al oamenilor,
 altul e trupul dobitoacelor, și altul al pești-
 40 lor, și altul al pasărilor; Și trupuri cerești,
 și trupuri pămîntești, ce alta e a cereștilor
 41 mărire, și alta a celor pămîntești. Alta e
 mărirea soarelui, și alta e mărirea lunii, și
 42 alta e mărirea stealelor, pentru că stea de
 stea osebite are întru mărire. Așa și învi-
 43 area morților: Samănă-să întru stricăciune,
 ridică-să întru nestricare; Samănă-să 43
 întru necinste, rădică-să întru mărire; samă-
 nă-se cu slăbiciune, scoală-se cu puteare;
 44 Samănă-se trup sufletesc, scoală-să trup
 duhovnicesc. Iaste trup sufletesc, și iaste
 45 trup duhovnicesc. Pentru că așa e și scris:
 „Făcutu-s-au cel dentîiu om, Adam, întru
 suflet viu; cel de apoi Adam, întru duh făcă-
 46 toriu de viață“. Ce nu e dentîiu cel
 duhovnicesc, ce cel sufletesc, apoi cel
 47 duhovnicesc. Omul cel dentîiu—den
 pămînt de lut, al doilea om—Domnul den
 48 ceriu. În ce fealiu cel de lut, într-acelaș
 49 fealiu și cei de lut; și în ce fealiu cel ceresc,
 într-acela fealiu și cei cerești. Și precum
 50 au purtat chipul celui de lut, să purtăm și
 chipul celui ceresc. Și aceasta zic, fraților,
 că trup și sînge împărăția lui Dumnezău să
 moșnenească nu pot, nice stricarea pre nestri-
 51 care moștenește. Iată, taină voao zic:
 Toți nu vom adormi, iară toți ne vom schim-
 52 ba, Întru necurmată vreame, întru cli-
 peala ochiului, în cea de apoi trîmbiță; pentru
 53 că va trîmbița și vor învia morții, nestricați
 și noi ne vom schimba. Pentru că trebuie
 stricăciunea aceasta să să îmbrace ne-

54 stricare și muritoriul acesta să să îmbrace
nemurire. Iară cînd stricatul acesta să
va îmbrăca nesticare și cel muritoriu
acesta să va îmbrăca nemoarte, atunceă să
va face cuvîntul cel ce e scris: „Înghițitu-s-au
55 moartea în biruință. Unde ți-e, moarte,
boldul? Unde ți-e, iadule, biruința?”
56 Iară boldul morții e păcatul, și putearea
57 păcatului-leagea. Iară lui Dumnezeu
har, Celuia ce dă noao biruința pren Dom-
58 nul nostru Iisus Hristos! Deci, frații
miei iubiți, neclintiți fiți, nemutați, priso-
sind întru lucrul Domnului pururea, știind
că osteneala voastră nu iaste deșartă întru
Domnul.

CAP XVI

1 **I**ară pentru socoteala cea de la sfinți,
în ce chip am rînduit Besoarecelor
2 Galatei, așa și voi faceți. Întru
una de a săptămînii, fieștecarele
dentru voi lîngă dînsul puie, adu-
cînd ce să va îndura, ca nu, cînd voi veni,
3 atunceă socoteale să să facă. Iară cînd
voiu veni, pre carii veți ispiti pren cărți,
pre aceștea voiu trimite să ducă darul vostru
4 la Ierusalim. Și de va fi vreadnic ca și eu
să merg, împreună cu mine vor merge.
5 Și voi veni cătră voi cînd Machidonia voiu
trece, pentru că pren Machidonia trec.
6 Iară cătră voi cîndai voiu rămînea, au voiu
și ierna, ca voi să mă petreaceți oriunde
7 voiu merge. Pentru că nu voiu pre voi
acum, întru treacere, să vă văz, ce nădejd-
iesc vreame oarecare a rămînea cătră voi,
8 de va Domnul porunci. Și voiu rămînea
9 la Efes pînă la Rusalii. Pentru că ușă mie
s-au deșchis mare și cu lucru, și împotrivi-
10 tori mulți. Și de va veni Timotheiu, cău-
tați ca fără frică să fie cătră voi, pentru că
11 lucrul Domnului lucrează ca și eu. Deci
nimeni pre el să nu-l defaime, ce să-l petrea-
ceți pre el cu pace, ca să vie cătră mine,
12 pentru că aștept pre el cu frații. Iară
pentru Apollos fratele, mult am rugat pre el
ca să vie cătră voi cu frații, și cu adevărat
nu era voie ca acum să vie; iară va veni cînd
13 va afla vreame bună. Privegheați, stați
în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă.
14 Toate ale voastre cu dragoste să fie.
15 Și rog pre voi, fraților,—știți casa lui Stefa-
na că iaste începătură Ahaiei și spre slujba
16 sfinților s-au rînduit pre ei— Ca și voi
să ascultați la unii ca aceștea și la tot cela
17 ce împreună lucrează și ostenește. Și
mă bucur spre venirea lui Stefana și a lui
Furtunat și a lui Ahaicu, căci a voastră
18 lipsă aceștea au plinit, Pentru că au
odihnit al meu duh și al vostru. Cunoașteț
19 dară pre unii ca aceștea. Închină-se voao
Besoarecile Asiei. Închină-se voao întru Dom-
nul mult Achila și Preschila, împreună cu cea

den casele lor Besoarecă. Închină-se voao 20
frații toți. Închinați-vă unul altuia cu săru-
tare svîntă. Sărutarea cu a mea mîna, a 21
lui Pavel. Carele nu iubeaște pre Domnul 22
nostru Iisus Hristos fie anathema!
Maranatha! Darul Domnului 23
Iisus Hristos cu voi.
Dragostea mea cu 24
toți cu voi întru
Hristos Iisus!
Amin.

Cătră corintheani cea dentîiu s-au scris de
la Filipi, pren Stefanna, și Furtunat,
și Ahaicu, și Timotheiu.

